

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

18.11.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia posiadania przez spółkę brytyjską w Polsce placówki w rozumieniu art. 5 polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 8 listopada 2019 r., sygn. II FSK 3718/17	3
Odsetki dodatkowe wypłacane w zależności od uzyskanego zysku w zakresie realizacji projektu deweloperskiego nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 8 listopada 2019 r., sygn. II FSK 3703/17	3
Do faktury wystawionej w terminie wcześniejszym niż 30 dni przed datą powstania obowiązku podatkowego na gruncie ustawy VAT, dokumentującej rzeczywistą dostawę, nie ma zastosowania art. 108 ustawy VAT, wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2019 r., sygn. III SA/WA 742/19	4
Określenie momentu zmiany przeznaczenia towaru oraz terminu początkowego dla korekty wieloletniej VAT naliczonego, wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2019 r., sygn. I SA/PO 611/19	4

Kwestia posiadania przez spółkę brytyjską w Polsce placówki w rozumieniu art. 5 polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 8 listopada 2019 r., sygn. II FSK 3718/17

Wyłączenie stosowania definicji zakładu z art. 5 polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, o którym mowa w ust. 4 lit. c dotyczy sytuacji, w których działalność zagranicznego przedsiębiorcy polega wyłącznie na utrzymywaniu zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w sprawie opisaną w stanie faktycznym. Towary przez spółkę brytyjską nabywane są bowiem w celu bieżącej produkcji, nie zaś w celu magazynowania, czyli tworzenia zapasów na potrzeby przerobu przez inne przedsiębiorstwo.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie są spełnione przesłanki wyłączenia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 lit. c polsko-brytyjskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Natomiast, należy uznać za spełnione przesłanki zaistnienia zakładu w rozumieniu art. 5 ww. umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, bowiem istnieje miejsce gdzie działalność jest prowadzona (placówka), a placówka ta ma ewidentnie stały charakter. Ponadto, wykonywana za pośrednictwem placówki działalność nie ma przygotowawczego lub pomocniczego charakteru.

Odsetki dodatkowe wypłacane w zależności od uzyskanego zysku w zakresie realizacji projektu deweloperskiego nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 8 listopada 2019 r., sygn. II FSK 3703/17

Jakkolwiek przyjmowane w piśmiennictwie i orzecznictwie definicje odsetek różnią się, to jednak jest możliwe wskazanie elementów, które są wspólne i muszą się pojawić przy definiowaniu pojęcia odsetek.

Obok definiowania odsetek jako wynagrodzenia, należy wskazać, że elementami, które zawsze występują przy odsetkach jest korzystanie ze środków pieniężnych lub rzeczy

zamiennych, stopa procentowa oraz czas korzystania z tych rzeczy, przy czym należy podkreślić, że są niezależne od zysku i obrotu. Tym samym, jeśli opisane we wniosku o udzielenie interpretacji wynagrodzenie nazwane przez spółkę „odsetkami dodatkowymi” jest uzależnione od osiąganego przez spółkę zysku z inwestycji (wnioskując a contrario, jeżeli spółka nie osiągnie zysku, pożyczkodawcy nie będą przysługiwały tzw. odsetki dodatkowe), to prawidłowe było stanowisko organu udzielającego zaskarżonej interpretacji indywidualnej, że ww. tzw. odsetki dodatkowe nie spełniają wymogów, które wynikają z wykładni językowej pojęcia odsetki.

Ponadto, jeśli spółka ma ponieść koszty zapłaty wynagrodzenia uzależnionego od jej zysków w związku z udzieloną pożyczką (przychód neutralny podatkowo), którą przeznaczy na prowadzenie działalności gospodarczej, zaś do przychodów, zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy CIT, nie zalicza się otrzymanych lub zwróconych pożyczek (kredytów), z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów), to tym samym wydatek inny niż odsetki, wiążący się z pożyczką neutralną podatkowo, nie może stanowić kosztu uzyskania przychodów.

Dodatkowo, jak zauważył NSA, ze stanu faktycznego opisanego przez spółkę wynika, iż wysokość odsetek dodatkowych będzie przekraczać wysokość odsetek maksymalnych, o których mowa w art. 359 § 21 kodeksu cywilnego. W związku z tym, odsetki takie, które przekraczają wysokość odsetek ustawowych nie mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów.

Wobec powyższego należy uznać, że wydatki poniesione przez spółkę na zapłatę wynagrodzenia, zależnego od zysku nie spełniają warunku uznania ich za koszty uzyskania przychodu w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT, czyli poniesienia ich w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia ich źródła. Wydatki te bezpośrednio wiążą się z uzyskaniem pożyczki, ich ponoszenie ma zatem na celu uzyskanie neutralnego podatkowo przysporzenia, a nie uzyskanie konkretnych przychodów.

Do faktury wystawionej w terminie wcześniejszym niż 30 dni przed datą powstania obowiązku podatkowego na gruncie ustawy VAT, dokumentującej rzeczywistą dostawę, nie ma zastosowania art. 108 ustawy VAT, wyrok WSA w Warszawie z 7 listopada 2019 r., sygn. III SA/WA 742/19

1) W przywołanym wyroku WSA w Warszawie rozpatrywał stan faktyczny, w którym - z przyczyn niezależnych od podatnika (tj. w wyniku zwłoki ze strony klientów) - dostawy towarów (pojazdów samochodowych) dokonywane były po upływie 30 dni od dnia wystawienia przez podatnika faktur dokumentujących te dostawy.

Sąd przyjął, że w sytuacji, w której faktura dokumentuje rzeczywiste zdarzenie gospodarcze (dostawę pojazdu), to sam fakt, iż została ona wystawiona przedwcześnie (tj. wcześniej niż 30 dni przed dniem dokonania dostawy), nie powoduje, iż faktura ta stanowi fakturę „pustą” (w rozumieniu art. 108 ustawy VAT).

2) WSA potwierdził, że w przedstawionych okolicznościach podatnik nie jest zobowiązany do skorygowania „do zera” faktury dokumentującej sprzedaż pojazdu. Wynika to z faktu, iż w dacie wystawienia dokument ten uwzględnia prawidłowe dane dotyczące momentu dokonania dostawy, a ich ewentualna zmiana wynika ze zdarzeń późniejszych, które nie są zależne od podatnika.

Określenie momentu zmiany przeznaczenia towaru oraz terminu początkowego dla korekty wieloletniej VAT naliczonego, wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2019 r., sygn. I SA/PO 611/19

1) Odnośnie do możliwości wstecznej zmiany przeznaczenia składników majątkowych (w tej sprawie infrastruktury wodno-kanalizacyjnej)

wskazać należy, iż m.in. z wyroku NSA z dnia 1 października 2018 r. (sygn. I FSK 294/15) wynika, iż korekty VAT naliczonego można dokonać także wtedy, gdy infrastruktura w okresie początkowym nie była wykorzystywana do wykonywania czynności opodatkowanych VAT.

Niemniej, o zamiarze zmiany przeznaczenia składników majątkowych na potrzeby działalności opodatkowanej VAT można mówić dopiero w momencie, w którym zostały podjęte pewne czynności w tym zakresie (np. zawarta została umowa dzierżawy). Za czynność taką nie można natomiast uznać zawarcia porozumienia, na mocy którego strony zmieniły przeznaczenie infrastruktury (na odpłatne) 7 lat wstecz. W analizowanych okolicznościach do zmiany przeznaczenia towaru doszło dopiero w momencie zawarcia ww. porozumienia, na mocy którego obiekty będą wykorzystywane w sposób odpłatny.

2) Fakt, iż 91 ust. 2 ustawy VAT dotyczy tylko tych składników, które są środkami trwałymi nie oznacza, że początek biegu terminu korekty VAT naliczonego wyznacza data wpisania tego składnika do ewidencji środków trwałych. Przyjęcie przeciwnej konkluzji prowadziłoby do sytuacji, w których podatnicy wpisując dane składniki do ewidencji w dziewiątym roku od oddania ich do użytkowania, wydłużaliby okres korekty VAT naliczonego, który ustawodawca ograniczył do dziesięciu lat. Takie podejście skutkowałoby nieuzasadnionym przesunięciem okresu korekty wieloletniej VAT naliczonego w przypadku obiektów, które są już używane, a które zostały wpisane do ewidencji środków trwałych dopiero po kilku latach od momentu rozpoczęcia ich faktycznego użytkowania w ramach działalności gospodarczej. Zatem, momentem początkowym dla korekty wieloletniej jest moment faktycznego użycia składnika majątku po raz pierwszy na potrzeby działalności gospodarczej, a nie moment jego wpisania do ewidencji środków trwałych.

A stack of coins, likely Polish zlotys, is visible on the left side of the page. The coins are stacked vertically, with some showing the word 'SARBIA' and the number '50'.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Wydatki poniesione przez spółkę na specjalistyczne warsztaty i szkolenia informatyków zatrudnionych w innej spółce świadczącej na jej rzecz usługi informatyczne nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.272.2019.4.BD _____ 6

Kwestia zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT odnośnie do środków finansowych otrzymanych w ramach odszkodowania od ubezpieczyciela oraz jako rekompensata od serwisanta. Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez spółkę w związku z zapłatą roszczenia na rzecz kontrahenta, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.361.2019.2.IZ _____ 6

Przesłanki zastosowania zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT i art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 25 października 2019 r., sygn. DD5.8201.10.2019 _____ 7

Wydatki poniesione przez spółkę na specjalistyczne warsztaty i szkolenia informatyków zatrudnionych w innej spółce świadczącej na jej rzecz usługi informatyczne nie stanowią kosztów uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.272.2019.4.BD

Zgodnie z przedstawionym przez podatnika stanem faktycznym spółka B na bazie porozumienia będzie sprzedawała do innej spółki wyniki pracy swoich pracowników (informatyków) jako usługi.

Zgodnie ze stanowiskiem organu na tej podstawie, nie sposób uznać, że wydatki na szkolenia pracowników którzy nie są zatrudnieni w spółce mogą zostać uznane za koszty podatkowe spółki i jako takie wpływać na wartość początkową nabytych wartości niematerialnych i prawnych.

Jednym z warunków koniecznych do spełnienia, aby wydatek mógł zostać uznany za koszt uzyskania przychodów jest jego związek z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą. Tymczasem, w rozpatrywanej sprawie, spółka ponosi wydatki za szkolenie informatyków – pracowników innego podatnika, który w związku ze sprzedażą usług spółki będzie osiągał przychody podatkowe. Trudno uznać, że ww. wydatki pozostają w związku z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą polegającą na zapewnieniu usług wsparcia podmiotom wchodzącym w skład PGK.

Przyjęcie koncepcji biznesowej, która polega na podziale zadań pomiędzy wyspecjalizowane spółki z poszczególnych segmentów działalności grupy nie spowoduje, że wydatki na szkolenia pracowników spółki B staną się kosztem podatkowym spółki.

Reasumując, wydatki na specjalistyczne warsztaty i szkolenia informatyków zatrudnionych w spółce B, dedykowane i niezbędne do wdrożenia systemu, poniesione przez spółkę do dnia przyjęcia systemu do użytkowania i wprowadzenia do ewidencji wartości niematerialnych i prawnych, nie będą zwiększać podatkowej wartości początkowej oddawanych do użytkowania wartości niematerialnych i prawnych ze względu na to, że nie są kosztami uzyskania przychodów spółki.

Kwestia zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT odnośnie do środków finansowych otrzymanych w ramach odszkodowania od ubezpieczyciela oraz jako rekompensata od serwisanta. Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez spółkę w związku z zapłatą roszczenia na rzecz kontrahenta, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.361.2019.2.IZ

Przychody w postaci odszkodowania od ubezpieczyciela oraz rekompensaty od serwisanta uzyskane przez spółkę nie stanowią/nie będą stanowić przychodu z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE na podstawie uzyskanego zezwolenia.

Dodatkowo, zapłata na rzecz kontrahenta spółki, zgodnie z zawartym porozumieniem, nie może zostać uznana za koszt związany z prowadzoną działalnością gospodarczą na terenie specjalnej strefy ekonomicznej.

Tym samym, ww. środki finansowe nie składają się na dochód, który jest dochodem z prowadzonej przez spółkę działalności wymienionej w uzyskanym zezwoleniu strefowym, w rozumieniu art. 17 ust. 4 ustawy CIT. Zatem, dochód z ww. tytułu nie podlega i nie będzie podlegać zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Poza tym, wypłacenie kontrahentowi przez spółkę roszczenia jest konsekwencją uznania przez spółkę roszczenia niezadowolonego kontrahenta, czyli w istocie stanowi potwierdzenie, że usługa nie została wykonana prawidłowo (niezależnie od przyczyn).

Zatem, wydatek w postaci zapłaty przez spółkę roszczenia kontrahentowi w wyniku zawartego porozumienia nie stanowi/nie będzie stanowić dla spółki kosztów uzyskania przychodów, ponieważ został on wymieniony w katalogu wyłączeń, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT. Bez znaczenia w rozpoznanej sprawie pozostaje okoliczność, czy odpowiedzialność za szkodę jest oparta o przesłankę winy czy też na zasadzie ryzyka.

Przesłanki zastosowania zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT i art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 25 października 2019 r., sygn. DD5.8201.10.2019

Zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT i art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT podlega dochód z nowej inwestycji, rozumiany jako dochód osiągnięty z wyodrębnionego zespołu składników majątku składających się na nową inwestycję.

W przypadku, gdy realizacja nowej inwestycji polegająca na inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne, w związku z którą powstaje nowe przedsiębiorstwo, zostają wprowadzone nowe uprzednio nieprodukowane produkty lub nowe uprzednio nieświadczony usługi (dywersyfikacja produkcji lub usług przedsiębiorstwa), czy następuje zasadnicza zmiana procesu produkcyjnego lub usługowego w istniejącym przedsiębiorstwie, zwolnieniu z opodatkowania podlega cały dochód osiągnięty z tego nowego przedsiębiorstwa, nowych uprzednio nieprodukowanych produktów, nieświadczonych

usług lub sposobu produkcji (świadczenia usług) w zakresie, w jakim nastąpiła zmiana procesu produkcyjnego lub procesu usługowego.

Analogiczne zasady ustalania dochodu zwolnionego dotyczą również nowej inwestycji, w wyniku której następuje zwiększenie zdolności produkcyjnej lub usługowej istniejącego przedsiębiorstwa, jeżeli inwestycja ta funkcjonuje lub może funkcjonować niezależnie od pozostałej części przedsiębiorstwa.

Zwolnieniu z opodatkowania podlega dochód z tej nowej inwestycji realizowanej w celu zwiększenia zdolności produkcyjnej lub usługowej istniejącego przedsiębiorstwa.

Poza tym, dokonywanie przez podatników sztucznych działań, w tym nieuzasadnionego gospodarczo przemieszczania składników majątku (wliczając w to wartości niematerialne lub prawne) lub pracowników w istniejącym przedsiębiorstwie, nakierowanych przede wszystkim na uzyskanie korzyści podatkowej w postaci zwolnienia podatkowego może skutkować utratą prawa do zwolnienia.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl